

הקדמת ספר הזוהר

(דף א ע"א)

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתיב, (שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים. מי השושנה? זו כנסת ישראל (משום שיש שושנה ויש שושנה). מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולכן - אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכנסת ישראל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של פאן, משעה שנזכר, הוציא שלש עשרה תבות להקיף את כנסת ישראל ולשמר אותה. ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת? כדי להוציא חמשה עלים חזקים שסוככים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [המשה] [המשיח] שערים. ועל זה הסוד כתוב (תהלים קטז) כוס ישועות אשא, זו כוס של ברכה. הכוס של ברכה צריכה להיות על חמש אצבעות ולא יותר, כמו שהשושנה שיושבת על חמשה עלים חזקים בידגמא של חמש אצבעות. והשושנה הזו היא כוס של ברכה. מ"אלהים" השני עד "אלהים" השלישי - חמש תבות. מכאן והלאה האור שנברא ונגנז ונכלל בברית ההוא שנכנס בשושנה [ס"א ז'] והוציא בה זרע, וזה נקרא עץ עשה פרי אשר זרעו בו. ואותו הזרע קים באות הברית ממש. וכמו שדמות הברית נזרע בארבעים ושנים זווגים [של אות] הזרע ההוא, כך נזרע השם החקוק מפרש בארבעים ושתים אותיות של מעשה בראשית.

רבי חזקיה (נ"א רבי אלעזר) פתח, כתיב, (שיר השירים ב) כשושנה בין החוחים. מי השושנה? זו כנסת ישראל (משום שיש שושנה ויש שושנה). מה השושנה שהיא בין החוחים יש בה אדם ולכן - אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים. מה שושנה יש בה שלשה עשר עלים - אף בכנסת ישראל יש שלש עשרה מדות רחמים שמקיפות אותה מכל צדדיה. אף אלהים של פאן, משעה שנזכר, הוציא שלש עשרה תבות להקיף את כנסת ישראל ולשמר אותה. ואחר כך נזכר פעם אחרת. למה נזכר בפעם אחרת? כדי להוציא חמשה עלים חזקים שסוככים את השושנה. ואותם החמשה נקראים ישועות, והם [המשה] [המשיח] שערים. ועל זה הסוד כתוב (תהלים קטז) כוס ישועות אשא, זו כוס של ברכה. הכוס של ברכה צריכה להיות על חמש אצבעות ולא יותר, כמו שהשושנה שיושבת על חמשה עלים חזקים בידגמא של חמש אצבעות. והשושנה הזו היא כוס של ברכה. מ"אלהים" השני עד "אלהים" השלישי - חמש תבות. מכאן והלאה האור שנברא ונגנז ונכלל בברית ההוא שנכנס בשושנה [ס"א ז'] והוציא בה זרע, וזה נקרא עץ עשה פרי אשר זרעו בו. ואותו הזרע קים באות הברית ממש. וכמו שדמות הברית נזרע בארבעים ושנים זווגים [של אות] הזרע ההוא, כך נזרע השם החקוק מפרש בארבעים ושתים אותיות של מעשה בראשית.

ולביתר אדפר זמנא אחרא. אמאי אדפר זמנא אחרא. בגין לאפקא חמש עלין תקיפין דסחרין לשושנה. ואנון חמש אקרון ישועות. ואנון חמש תרעין. ועל רזא דא כתיב (תהלים קטז) כוס ישועות אשא דא כוס של ברכה. כוס של ברכה אצטריך למהוי על חמש אצבעאן ולא יתיר. כגוונא דשושנה דיתבא על חמש עלין תקיפין דוגמא דחמש אצבעאן. ושושנה דא איהי כוס של ברכה. מאלהים תנינא עד אלהים תליתאה חמש תיבין. מכאן ולהלאה אור דאתברי ואתגניז ואתפליל בברית ההוא דעאל בשושנה (ס"א דא) ואפיק בה זרעא. ודא אקרי עץ עושה פרי אשר זרעו בו. וההוא זרע קיימא באות ברית ממש. וכמה דדיוקנא דברית אזדרע בארבעין ותרין זווגין ההוא (נ"א דההוא) זרעא, כך אזדרע שמא גליפא מפרש בארבעין ותרין אתון דעובדא דבראשית.

בראשית, רבי שמעון פתח (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום

בראשית, רבי שמעון פתח (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום

בראשית, רבי שמעון פתח (שיר השירים ב) הנצנים נראו בארץ. הנצנים, דא עובדא דבראשית, נראו בארץ אימתי, ביום